

NANANIPPON
THE JAPAN FOUNDATION,
BANGKOK

FREE COPY
FEB-APR 2022
VOL. 109

MAKE
'WORK
TOGETHER'
WORK

วิธีสร้างสะพานเชื่อมวัฒนธรรม
การทำงาน ไทย-ญี่ปุ่น แบบกันตรร วรรณวสุ

IN CONVERSATION WITH

เรื่อง | สลิล ามหันต์เชิดชูวงศ์ ภาพ | พิษณุ สุจริตศาสตร์

บทสนทนาสานวัฒนธรรมไทย-ญี่ปุ่นกับบุคคลน่าสนใจ
ที่กำลังเคลื่อนไหวในวงการศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

คนกลาง คนไกลเกลี้ย สะพาน คือ 3 คำที่เราได้ยินแทบจะตลอดการพูดคุยกับออยล์-กันตธร วรรณวุฒิ นั่นคือชุดคำที่ชายผู้นี้ใช้นิยามความเชี่ยวชาญของตัวเองและภารกิจของบริษัทอายุกว่า 12 ปีที่เขาก่อตั้งขึ้นจากประสบการณ์ชีวิต

การได้ไปเรียนและใช้ชีวิตที่ญี่ปุ่นตั้งแต่อายุ 18 ปี เเชิญชีวิตวัยรุ่นอันแปลกแยกในมหาวิทยาลัย ประสบการณ์เปิดโลกจากการทำงานพิเศษที่ร้านอาหารและการได้รับโอกาสเข้าทำงานที่สถานทูตไทยในญี่ปุ่น ทั้งหมดนี้ทำให้เขาต้องเผชิญกับความท้าทายเรื่องความแตกต่างทางวัฒนธรรม เรียนรู้ที่จะรับมือกับการ 'บริหารความคาดหวัง' และเหล่านี้เองก็กลายมาเป็นต้นทุนสำคัญของบริษัทประสานงานธุรกิจระหว่างไทย-ญี่ปุ่นที่ชื่อ Mediator ซึ่งปัจจุบันทำหน้าที่ประสานงานจัดจ้างจากหน่วยงานภาครัฐบาลของญี่ปุ่นอยู่มากมายหลายโปรเจกต์

ชวนอ่านบทสัมภาษณ์นี้อย่างละเอียด หากคุณคือคนหนึ่งที่กำลังพบปัญหาหรือถูกขังกับการทำงานแบบ 2 พื้นที่ วัฒนธรรมที่มีความต่าง ไม่ว่าจะเป็นอยู่ในแวดวงธุรกิจเป็นพนักงานบริษัท องค์กร NGOs หรืออยู่ในวงการสร้างสรรค์ เชื่อว่าองค์ความรู้และประสบการณ์การทำงานในฐานะ 'สะพาน' ของเขานั้นน่าจะมีประโยชน์กับคุณโดยตรงเลยละ

แต่ถ้าคุณไม่เข้าข่ายเหล่านั้น เรื่องราวที่ได้ฟังย้อนหลังจากชายผู้เป็นเจ้าของบริษัทคนนี้ก็ยิ่งเป็นประวัติศาสตร์ส่วนตัวที่สนุก ให้แรงบันดาลใจ เชียร์ให้ลองอ่านจนจบ คุณอาจพบโลกที่คนดีๆ ที่เอาไปปรับใช้กับชีวิตในยุคสมัยแห่งการเปิดรับความแตกต่างได้ดีทีเดียวเชียว

MAKE 'WORK TOGETHER' WORK

วิธีสร้างสะพานเชื่อมวัฒนธรรม
การทำงาน ไทย-ญี่ปุ่น
แบบกันตธร วรรณวุฒิ

การใช้ชีวิตวัยรุ่นที่ญี่ปุ่น สร้างประสบการณ์แบบ ไหนให้กับคุณ

ต้องเล่าก่อนว่า ครอบครัวผมไม่ใช่คนรวยมาก่อน แต่สิ่งที่ทำให้บ้านเราพอลืมตาอ้าปากได้ก็จากการที่คุณพ่อเช่าร้านอาหารญี่ปุ่น ดังนั้นพอมีลูก เขาก็วางแผนให้ทั้งผมและน้องชายไปเรียนต่อที่ญี่ปุ่น ผมไปเรียนต่อที่นั่นตอนอายุ 18 สำหรับผมมันก็มีทั้งยุคทองที่รู้สึกว่ามันดีใจที่มาญี่ปุ่น กับยุคมืดที่รู้สึกว่าเราไม่น่ามาญี่ปุ่นเลย

ตอนแรกภาษาญี่ปุ่นผมยังไม่ดี ไปถึงต้องเข้าโรงเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับเกือบล่างสุด พ่อแม่ผมไม่ได้มีเงินเยอะ เพราะฉะนั้นความตั้งใจของผมคือต้องเรียนแล้วสอบภาษาญี่ปุ่นระดับ 1 ให้ผ่านและเข้ามหาวิทยาลัยให้ได้เร็วที่สุด ผมจบ ม.6 เกรดไม่ถึง 3 นะ แต่พอไปญี่ปุ่นเป็นปีแรกและปีเดียวในชีวิตที่ตั้งใจเรียนสุดๆ เทคนิคคือผมตัดสินใจไม่คบเพื่อนคนไทยเด็ดขาด และผมคัดค้นจิทุกวัน วันละ 3-4 แผ่น หนึ่งในแผ่นจะได้ประมาณ 1,250 ตัว ผมเขียนทุกวันจนแข็งขึ้นผ่านระดับ 1 สอบเข้ามหาวิทยาลัยไซตามะ สาขาวิศวกรรมเครื่องกลได้ซึ่งพอเข้ามหาวิทยาลัยก็เปลี่ยนมุมมองที่ผมมีต่อญี่ปุ่นทั้งด้านดีและไม่ดี

เล่าให้ฟังหน่อยว่า ยุคทองและยุคมืดของคุณเป็นยังไง

ปีแรก มันคือชีวิตนักศึกษาที่ผมไฝฝืน ผมได้เพื่อนญี่ปุ่นจากวันปฐมนิเทศ จับฉลากรวมแก๊งกัน 7-8 คน เป็นเพื่อนกลุ่มแรกที่เรารู้จักกันจริงจัง กินข้าว ไปเข้าชมรม เล่นดนตรีด้วยกัน ได้โชว์ที่งานมหาวิทยาลัยประจำปี สนุกมากจนเรียกว่าเป็นยุคทองได้เลย

แต่หลังจากได้มีโอกาสเข้าไปใช้ชีวิตร่วมกับคนญี่ปุ่นจริง ผมพบว่าสิ่งที่ผมมีน้อยไปคือภาษา ต่อให้ผมเรียนจนสอบภาษาญี่ปุ่นได้ 340 คะแนน ซึ่งตอนนั้นถือว่าเยอะ แต่ผมยังฟังอาจารย์พูดไม่รู้เรื่อง อ่านหนังสือไม่รู้เรื่อง เพราะภาษาญี่ปุ่นที่เรียนในโรงเรียนกับในชีวิตจริงมันคนละเรื่องกัน การสอบวัดระดับภาษาญี่ปุ่นระดับ 4 3 2 ผ่านถ้าเปรียบเป็นนักกีฬาว่ายน้ำคือยังแค่ยืนจัดท่าอยู่ริมฝั่ง การสอบวัดระดับ 1 ผ่านมันไม่ใช่การไปถึงเส้นชัย เราแค่เพิ่งกระโดดลงไปในสระเท่านั้น แล้วเส้นชัยอยู่ตรงไหนไม่รู้ โกลมาก แล้วที่ยากกว่าภาษา คือเราจะคุยกับคนญี่ปุ่นยังไงให้เข้าถึงเขาได้ บางครั้งผมก็สัมผัสได้ว่ามีกำแพงที่มองไม่เห็น รู้สึกว่าเพื่อนคนญี่ปุ่นเขาทริตผมเป็นคนต่างชาติ รู้สึกถึงช่องว่างที่มันมากกว่าแค่เรื่องภาษา

ช่องว่างระหว่างกันที่มากกว่าภาษา คือความเข้าใจ เชิงวัฒนธรรม?

ถูกต้อง อย่างเวลาเขาคุยกันเรื่องโฆษณาตลกๆ ที่เขาเคยดูกันสมัย ม.ต้น มันเป็นเรื่องประสบการณ์ร่วมในวัฒนธรรมของเขาที่ผมไม่มี ผมเข่างไม่ได้ มุกตลกเป็นเรื่องสำคัญมากในการสนทนา แล้วเขาพูดมาผมไม่เข้าใจ ผมปล่อยให้เขาพูดก็ไม่เข้าใจ กลายเป็นว่าไอ้ที่พูดอะไรแปลกๆ เลยเหมือนเพลกกันทั้ง 2 ฝ่าย การสื่อสารเกิดช่องว่างที่ไม่ใช่เรื่องของภาษาอย่างเดียวแล้ว ทำให้ผมรู้สึกว่าหรือผมคิดผิดที่มาเรียนที่ญี่ปุ่น

คุณพาตัวเองผ่านยุคมืดมาอย่างไร

ผมบอกตัวเองว่าอดลำหามาแล้วไม่อยากให้พ่อแม่เสียใจ สิ่งที่ผมตัดสินใจทำตอนปี 2 คือผมเลิกคบเพื่อนญี่ปุ่นหมดเลยในคณะ ประชดตัวเองด้วย เพราะตอนนั้นเรายังเด็ก แต่สุดท้ายเราอยู่ตัวคนเดียวไม่ได้ เลยไปคบเพื่อนต่างชาติด้วยกัน แต่สิ่งที่ช่วยผมได้มากคือการทำงานพิเศษ เริ่มจากงานยกขนของย้ายบ้าน งานแปลภาษาไทยและสอนภาษาไทย งานในร้านให้เช่าวิดีโอ แต่ที่ทำงานที่สุดคือร้านอาหารชื่อ Be-Plant หน้ามหาวิทยาลัยซึ่งเปลี่ยนชีวิตผมไปโดยสิ้นเชิง คนที่มาทำงานพิเศษที่ร้านนี้มาจากต่างที่ ร้อยพ่อพันแม่เหมือนกัน แต่ทุกคนอยู่กันได้ด้วยงานและแนวคิดของเจ้าของร้าน เขาบอกผมคำหนึ่งว่า 'คุณห้ามใช้คำว่าคนไทยเป็นข้ออ้างในการที่จะไม่ทำอะไร สัญชาติไม่เกี่ยว คนเหมือนกันทำให้ทุกอย่าง แตกต่างก็ไม่เห็นเป็นอะไร' มันทำให้ผมรู้สึกว่ามีพื้นที่ มีตัวตนขึ้นมาในสังคมญี่ปุ่น และคนญี่ปุ่นที่เขาให้ความสำคัญกับความแตกต่างก็มีนี้หว่า

ผมจึงได้เข้าใจว่าญี่ปุ่นเป็นประเทศที่เป็นเกาะ เป็นสังคมวัฒนธรรมเดียว ไม่เชื่อมต่อกับใคร เขาจึงมีภูมิคุ้มกันต่อความแตกต่างค่อนข้างต่ำ ไม่เหมือนไทยที่เราเป็นแผ่นดินใหญ่ ในธรรมชาติมันไม่มีเส้นแบ่งเขตแดน เราจึงมีภูมิคุ้มกันเรื่องความแตกต่างสูงมาก พอเราไปคาดหวังว่าสังคมญี่ปุ่นต้องเป็นเหมือนกัน เลยทำให้ผมรู้สึกแปลกแยก การที่ผมทำงานพิเศษที่ร้านนั้นจนเรียนจบ ทำให้ผมมีมุมมองกับญี่ปุ่น 360 องศา โอเค ผมพร้อมที่จะไปลุยต่อในสังคมที่เป็นวัฒนธรรมเดียวแล้ว ผมปรับตัวให้เข้าหาส่วนรวม จนเรียนจบออกมาด้วยความรู้สึกที่เราไม่หลักยืน แล้วก็ไปเข้าทำงานเป็นผู้ช่วยอัครราชทูตที่ปรึกษาด้านอุตสาหกรรมที่สถานทูตไทยในญี่ปุ่น

การได้ทำงานที่สถานทูต ส่งผลต่อวิธีคิดคุณยังไง จึง ทำให้ตัดสินใจกลับมาก่อตั้งบริษัทของตัวเองที่ไทย

บังเอิญที่ตอนนั้น หัวหน้าผมซึ่งเป็นข้าราชการที่ไปจากกระทรวงอุตสาหกรรม เขากำลังอยากได้ผู้ช่วยที่เรียนด้านสายวิทย์พอดี ซึ่งงานนี้สำหรับผมมันสนุกมาก เพราะว่างานสถานทูตเป็นงานที่กว้าง แต่ไม่ต้องลงลึก งานครึ่งหนึ่งของผมคืองานรับคณะในเมืองไทย ซึ่งทำให้ผมได้ฝึกวิชา 'บริหารความคาดหวัง' ของคนไทยและคนญี่ปุ่น ยกตัวอย่างเช่นในการจัดงานระหว่างกัน คนญี่ปุ่นเขาจะเป๊ะทั้งเรื่องเวลาและจำนวน ต้องการคำตอบ Yes หรือ No ส่วนคนไทยจะตอบไม่เป๊ะ มีโอกาสเปลี่ยนได้ตลอดเวลา เป็นที่มาของชื่อบริษัทผม Mediator ที่แปลว่า 'คนกลาง คนไกลเกลี้ย' มาจากสกลิตที่ผมได้เยอะที่สุดจากการทำงานที่สถานทูต

การทำงานประสานระหว่างคนไทยคนญี่ปุ่น ผมเรียนรู้ว่าเราต้องมีทางออกที่ 3 ให้เขาเสมอ ไม่ใช่ทำได้หรือไม่ได้แต่คือลองทางนี้ดูไหมที่เราเสนอ อีกหน้าที่สำคัญคือเราต้องเป็นคนกลางคอยสื่อสารระหว่าง 2 วัฒนธรรม เวลาเจอปัญหาที่เป็นช่องว่างที่คิดต่างกัน ผมก็ต้องไปคิดวิธีอธิบายคนญี่ปุ่นให้เขาเข้าใจ และยังมองภาพลักษณ์ของคนไทยติดอยู่ เพราะถ้าผมทำให้เขามีมุมมองที่แย่

คนไทยทั้งประเทศก็จะโดนมองลบไปด้วย ตอนนั้นรู้สึกว่าคุณเองแบกรับชื่อของประเทศไทย ผมจึงชอบมากเวลาได้รับงานที่คนสองชาติเห็นไม่ตรงกัน แล้วผมช่วยแปลและเสริมประเด็นจนทำให้เขาเข้าใจกัน สุดท้ายเขาจับมือกันได้ เป็นความฟินส่วนตัว

พูดง่ายๆ ว่าภารกิจของ Mediator คือการทำหน้าที่เป็นคนกลาง

ถูกต้อง ส่วนใหญ่เวลาเราติดงานกันคนจะไม่นึกถึงนะว่าเราจำเป็นต้องมีคนทั้ง 3 เพราะว่าเรามักจะคิดว่าเรารู้เรื่อง แต่จากประสบการณ์ผมนะคือการที่ 2 ฝ่ายจะคุยกันรู้เรื่อง เขาต้องมีประสบการณ์ร่วมหรือความรู้พื้นฐานร่วมกัน ถึงจะคุยแล้วไม่มีปัญหา ยิ่งถ้าเป็นการติดงานระยะสั้นที่ไม่มีโอกาสได้ใช้เวลาร่วมกัน เช่น การที่คนไทยบินไปประชุมที่ญี่ปุ่นหรือการที่ญี่ปุ่นมาดูงานที่เมืองไทยเป็นงานที่ต้องการผลลัพธ์ที่ยิ่งใหญ่ในระยะเวลานานขึ้น การที่มีบุคคลทั้ง 3 เข้าไปช่วยจะทำให้การคุยงานราบรื่นกว่าคุยกันเอง

ตอนนั้นผมก็อายุ 28-29 ที่ผมกลับมาเมืองไทย แล้วตอนนั้นภาครัฐไทยกับภาครัฐญี่ปุ่นมีความสัมพันธ์ในเชิงธุรกิจระดับหนึ่งแล้ว ถ้าผมลองทำบริษัทของผมเอง ผมอยากจะเกี่ยวข้องกับเรื่องคล้ายๆ ที่ผมทำงานสถานทูตมา ระหว่างนั้นก็เริ่มจากทำงานล่ามฟรีแลนซ์ ช่วงไม่มีงานก็ไปช่วยคนโน้นคนนี้บ้าง จนมีโอกาสได้ธุรกิจจริงจังครั้งแรกตอนที่เจอลูกค้าคนหนึ่งที่ผมเป็นล่ามให้ เขาเป็นคนคิดสูตรเครื่องสำอาง วันหนึ่งผมก็คิดขึ้นมาว่า เมืองไทยยังไม่มีดีทรักส์แบบญี่ปุ่นเลยสักเจ้า เลยโทรถามเขารู้จักเจ้าไหนเป็นพิเศษไหม ดิฉันก็เลยได้คุยกับร้านขายยาซูรุสะ (Tsuruha) พอซูรุสะสนใจ ผมก็ต้องช่วยเขาหาพาร์ตเนอร์ที่เมืองไทย สุดท้ายก็ได้คุยกับเครือสหพัฒน์ฯ (บริษัท สหพัฒน์อินเตอร์โฮลดิ้ง จำกัด (มหาชน)) เกิดเป็นงานที่ผมดีลสำเร็จ เป็นครั้งแรกในชีวิตที่ผมได้เงินเข้าในชื่อบริษัท เอาไปเข้าออฟฟิศ จ้างพนักงาน เริ่มจากตรงนั้น

งาน Business Matching ไม่ใช่แค่ประสาน แต่เริ่มตั้งแต่คิดด้วยซ้ำว่าอยากจะชวนใครมาแพตช์กับใคร

ใช่ ผมสานต่อโปรเจกต์แรกจากตรงนั้นมาเรื่อยๆ ตอนนี้ 12 ปี ผมมีพนักงาน 40 กว่าคน ยอดขายปีที่แล้ว 68 ล้านบาท เริ่มจากงานล่ามวันละ 5-6 พัน แต่ผมไม่ได้บอกว่าผมเก่งนะ แต่คิดว่าการที่เรามาได้ไกลถึงขนาดนี้เพราะเราไม่ Yes หรือ No แต่เรามีทางเลือกที่ 3 เสมอ ไม่ต้องไปตะปัดะบัน ทุกวันนี้ลูกค้าหลักๆ ที่เป็นหน่วยงานญี่ปุ่นหรือองค์กรที่สร้างให้บริษัทผมเกิดรายได้มีแค่ประมาณไม่เกิน 20 เจ้า แต่ว่าเป็นรายได้ 80% ของบริษัท

ในฐานะคนกลางที่เป็นสะพานจับคู่ธุรกิจไทย-ญี่ปุ่น มาหลากหลาย คุณมองว่าวัฒนธรรมการทำงานของคนไทยและคนญี่ปุ่น มีสิ่งไหนที่เหมือนและสิ่งไหนที่แตกต่าง

วัฒนธรรมมันเป็นสิ่งที่มองไม่เห็น การสื่อสารก็เหมือนกันครับ ผมมองไม่เห็นเลยทำให้เรารู้สึกว่ายาก แต่ถ้ามีคนที่ทำให้เราเห็นอย่างเช่น นักจิตวิทยา Geert Hofstede ที่เขาส่งเกตว่าพนักงาน IBM ทั่วโลกคุยกันไม่รู้เรื่อง เลยเกิดเป็นงานวิจัยที่พูดถึงการทำงานบนความแตกต่างทางวัฒนธรรม (Cross-Cultural Research) ซึ่งไม่จำกัดว่าแตกต่างทางสัญชาตินะ แต่ประสบการณ์ที่ต่างกันของทุกคนก็ Cross กันได้หมด หรือแนวคิดของ Erin Meyer ที่สำรวจความแตกต่างของวัฒนธรรมซึ่งมันจะไปตอบคำถามว่าคนญี่ปุ่นกับคนไทยมีส่วนที่เหมือนกันและส่วนที่ต่างกันอยู่ป็นิดหนึ่ง

เรื่องที่ต่างกันเยอะคือเวลาประชุมหรือทำงาน คนไทยจะชอบแบบผู้ใหญ่สั่ง แต่ของคนญี่ปุ่นจะเป็นฉันทามติ เพราะฉะนั้นเวลาคนญี่ปุ่นถามความเห็นคนไทย ถ้าคนไทยพูดความเห็นไปแล้วคนญี่ปุ่นไม่ทำตามก็จะรู้สึกเชิง ถ้าทำอย่างนี้หลายครั้งคนไทยก็จะเลิกพูดความเห็น อยากได้อะไรบอกมาผมจัดให้ แต่คนญี่ปุ่นบางทีการสั่งงานเหมือนไม่ได้สั่งนะ เพราะว่าเขาต้องการพูดคุยและบันไปด้วยกัน เลยเกิดปัญหาในการทำงานร่วมกันว่าทำไมคนญี่ปุ่นสั่งงานไม่ชัดเจน ส่วนคนญี่ปุ่นก็บอกว่าคนไทยไม่ออกความเห็น ถามว่าใครถูกหรือผิดไหมก็ไม่ใช่

เรื่องที่เหมือนกันแต่มีความต่างในรายละเอียด คือคนญี่ปุ่นไม่ได้มุ่งงานมากขนาดที่คนไทยคิด เขาค่อนข้างไปทางมุ่งคนเหมือนกันกับเราด้วยซ้ำ แต่มีประเด็นว่าคนญี่ปุ่นในเวลางานและนอกเวลางานจะเป็นคนละเอียดอ่อน อยู่ที่ทำงานเขาต้องแสดงตัวตนว่าอุทิศให้กับกลุ่ม ไม่ใช่เวลานั้นไปกับเรื่องส่วนตัว แต่พอเลิกงานไปร้านเหล้าก็จะเป็นอีกคนละเอียดอ่อนหนึ่ง เขาแยกเส้นชัดเจน แต่คนไทยเรามักจะเรื่องส่วนตัวและงานเข้าด้วยกัน มาถึงที่ทำงานตอนเช้าแถมงูใจก็กิน คุยกับเพื่อนเรื่องซ้อห่วย ละครเมือวานดูไหม จบเวลางานเราก็กลับบ้าน

ส่วนที่เหมือนกัน คือคนญี่ปุ่นกับคนไทยอิงบริบทสูง (High context) สังเกตว่าเราจะชอบพูดอ้อมๆ เช่น ถามแฟนอยากกินอะไร แฟนตอบกินอะไรก็ได้ แต่มันไม่ใช่ คือพูดน้อยแต่อยากให้เข้าใจเยอะ แต่ว่าประเทศที่อิงบริบทสูงจะได้ข้อเรื่องเซอร์วิสมายด์ เช่น ออนเซนญี่ปุ่น บริการนวดของไทย คนไทยจะอ่านสีหน้าว่าลูกค้าอยากได้อะไร

ถ้าอยากจะทำอะไรก็ทำได้

ต้องย้อนไปมีความสัมพันธ์ที่ดี

ถ้าอยากมีความสัมพันธ์ที่ดี

ต้องสื่อสารกัน

ไม่มีทางลัดทางอื่น

ส่วนคนญี่ปุ่นจะอ่านงานว่าสตีปต่อไปเขาต้องทำอะไร อันนี้คือความแตกต่างในความเหมือน อีกเรื่องที่เหมือนคือการให้ความสำคัญเรื่องลำดับชั้น

คนไทยกับญี่ปุ่นแตกต่างกันไม่มาก เมื่อเทียบกับฝรั่ง แต่ถ้าใช้เวลาทำงานร่วมกันมักเกิดปัญหา

ลองสังเกตนะครับ เราอิงบริบทสูงเหมือนกัน เราเตือนอ้อมๆ เหมือนกัน เราหลีกเลี่ยงการชนเหมือนกัน แล้วก็เราให้ความสำคัญระดับชั้นเหมือนกัน ปัญหาที่เกิดขึ้นจริงๆ จึงไม่ใช่เรื่องของความต่าง แต่เป็นเรื่องไม่คุยกันตรงๆ บางทีเราเกรงใจหัวหน้าคนญี่ปุ่น เพราะฉะนั้นผมจะแนะนำทั้งคนญี่ปุ่นและคนไทยว่าถ้าทำงานด้วยกันแล้วอยากจะไปกันอยู่ ให้หาเวลาสร้างบทสนทนาแบบ 1 ต่อ 1 กัน อาจจะเป็นการคุยกันเหมือนเวลาประชุม พนักงานก็ได้ เดือนละครั้ง หาเวลาคุยกับคนญี่ปุ่นสัก 1 ชั่วโมง แล้วอย่าไปคุยเรื่องงาน ไปคุยเรื่องที่เป็นเรื่องส่วนตัว

เพราะอะไรการคุยเรื่องส่วนตัวกันบ้าง ถึงสำคัญ

มันคือการนวด ถ้าไม่นวด ตอนทำงานก็จะเกรงใจกันตึงเครียด แต่ถ้าสนิทกันแล้วเราจะคุยเล่นได้ บรรยากาศการทำงานก็จะดี เราก็จะทำงานกันได้อย่างมีความสุข เวลาสัมภาษณ์พนักงานมาปั๊บ ผมต้องถามเลยว่าคุณมีภาระอะไรส่วนตัวหรือเปล่า ผ่อนคอนไดโอม ผ่อนรถใหม่ส่งที่บ้านเท่าไร เพราะว่าถ้าเราไม่รู้ชีวิตเขา ผมก็ไม่รู้ว่าเงินที่ผมจ่ายไปเขาอยู่ได้หรือเปล่า เป้าหมายในชีวิต 3 ปีข้างหน้าเป็นยังไง แล้วพนักงานก็จะค่อนข้างมี trust กัน และกัน บางทีเราทำงานอยู่ด้วยกันแค่ 2-3 ปี สิ่งที่ผมอยากได้แค่มองย้อนกลับมา ดีใจที่ได้ทำงานกับพี่ออยล์ ดีใจที่ได้ทำงานกับเพื่อนที่บริษัทนี้ ให้มันเป็นประสบการณ์ที่ดีแค่นั้นพอแล้ว

ผมมองว่าถ้าเราเห็นคนญี่ปุ่นแบบยังไม่ครบทุกเหลี่ยม เราจะมองไม่เห็นวัตถุดิบใหญ่ๆ คืออะไร มันจะทำให้เราติดกับเขายากเหลือเกิน แต่พอเราเห็นครบทุกเหลี่ยมปั๊บนะ สบาย แล้วเราก็ตีงกล้าสื่อสารกันมากขึ้น การสื่อสารที่ดีจะทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีตามมา 'communication จะสร้างให้เกิด relation เสมอ' เพราะฉะนั้นไม่ว่าคนไทย คนญี่ปุ่น ถ้าเราเรียนรู้ตรงนี้ จะทำงานได้ง่ายขึ้นมาก

ล่าสุดคุณได้ร่วมเป็นวิทยากรในเสวนาออนไลน์ Cultural Diplomacy ครั้งที่ 2 กับเจแปนฟาวน์เดชั่น กรุงเทพฯ ในหัวข้อเรื่องการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม คุณนำประสบการณ์ใดไปแชร์

วันนั้นที่ผมเล่าจะเป็นการวิเคราะห์เชิงธุรกิจระหว่างประเทศ แชร์มุมมองส่วนตัวของผมว่าปัจจุบันความสัมพันธ์ระหว่างญี่ปุ่นกับไทย ต้องใช้คำว่ากินบุญเก่า ผมพูดในฐานะที่ผมรักและเทิดทูนญี่ปุ่นนะ ตัวผมเองก็มิวันนี้ได้เพราะญี่ปุ่น คือคัลเจอร์ต่างๆ จากญี่ปุ่นที่เราอิน เป็นการที่เราซึมซับมาโดยธรรมชาติ ไม่ได้มาอย่างมีการวางแผนแบบเกาหลี คอนเทนต์ญี่ปุ่นไม่ได้แบรนดิ้งตัวเอง

ซัคๆ เหมือนเกาหลีคือผมมองว่า ญี่ปุ่นมีเครื่องมือทางวัฒนธรรมอยู่แต่กลับไม่ได้มุ่งวางแผนให้มันสร้างเงินเท่าไรๆ ทำไม่ไม่เปลี่ยนมุมมองให้ป๊อปคัลเจอร์ ซึบคัลเจอร์ อย่างเช่น Attack on Titan, Demon Slayers พวกนี้มาทำให้มันเป็นแมส เอาเงินภาครัฐไปสนับสนุน ให้การใช้เครื่องมือทางวัฒนธรรมมันแทรกซึมไปในโลกธุรกิจ

เพราะอะไรถึงชอบทำงานในบทบาทของวิทยากรให้ความรู้กับคน

เพราะตัวผมมีคิตอยู่ 2 คำ คำแรกคือ appreciation ผมมีความรู้สึกขอบคุณกับหลายๆ อย่างที่ได้รับมา ผมเลยอินเรื่องนี้มาก แล้วคำว่า contribution การส่งต่อ ผมคิดว่าถ้าเรารู้ว่า core ของเราคืออะไร เราจะสนุกกับทุกอย่าง ไม่มีความรู้สึกไม่มั่นใจในสิ่งที่ทำ ถ้าผมได้ส่งต่อสิ่งที่ผมมีให้กับคน ผมจะรู้สึกฟินมาก งานวิทยากรก็จะมาตอบใจที่ผมตรงนั้นว่ามันช่วยผมบางอย่างให้คนไทยที่จะทำงานกับคนญี่ปุ่นให้เขาไปได้สุดฝัน ไปในทางที่เหมือนตอนผมกระโดดลงสระญี่ปุ่นแล้วยังอยู่ต่อ ไม่ได้เปลี่ยนสระ ยังอยู่ในสระญี่ปุ่นอยู่ (หัวเราะ)

ชีวิตคนไทยชนชั้นกลางเราไม่เส้นทางการทำงานเป็นมาตรฐานที่สังคมเอามาครอบ แต่เวกเตอร์ชีวิตผมเปลี่ยนไปอย่างสิ้นเชิง เพราะผมโดนลูกกาบาตที่ชื่อว่าญี่ปุ่นชน คุ้ม! ชีวิตเปลี่ยนและไม่มีทางกลับมาเป็นเหมือนเดิม แล้วคนที่โดนลูกกาบาตวิงชนแบบผมเนี่ย มีตั้งแต่นักเรียนไทยสมัยที่ไปเรียนญี่ปุ่นรุ่นแรกๆ หลังสงครามอาจารย์ทั้งหลายในสังคม คนเหล่านี้ ผมเรียกในใจว่าเป็นเดอะแก๊ง เป็นรุ่นพี่รุ่นน้อง ผมพยายามจะบอกต่อว่ามีคนไทยอยู่ในสังคมแล้วได้ดี หรือประสบความสำเร็จจากการได้สัมผัสญี่ปุ่นอยู่เยอะ แต่คนไทยไม่ค่อยรู้

คำแนะนำอะไรที่คุณได้จากคนญี่ปุ่น แล้วรู้สึกขอบคุณและอยากส่งต่อที่สุด

มุมมองส่วนตัวของผมนะ ผมมองว่าหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 การที่ญี่ปุ่นมาลงทุนในเมืองไทย มีส่วนที่ทำให้สังคมเราเกิดโครงสร้างที่ทำให้คนไทยลิ้มรสชาติปากกินคืออยู่ดีมากขึ้น พอผมก็เป็นหนึ่งในนั้น นั่นคือความรู้สึกขอบคุณ แล้วการส่งต่อของผมหลังจากนี้ มันน่าจะถึงเวลาแล้วที่คนไทยจะไม่ต้องรอให้ญี่ปุ่นช่วยสนับสนุนเราอย่างเดียว เราต้องเป็นฝ่ายไปชวนญี่ปุ่นมาทำอะไรด้วยกัน มาสร้างสรรค์อะไรด้วยกันใหม่ๆ ขึ้นมา แทนที่จะให้ญี่ปุ่นมาเลือกว่าจะลงทุนเวียดนาม ไทย หรืออินโดนีเซียดี ไทยเราก็อู้อบายไฟสูงๆ เลยว่าญี่ปุ่นจามาจับมือกับฉัน แล้วเรามาสร้างธุรกิจใหม่ๆ ที่สร้างสรรค์ไปด้วยกัน นี่คือสิ่งที่ผมอยากทำต่อ อยากทำได้ และคิดว่าเดอะแก๊งที่โดนลูกกาบาตชนทำได้ (หัวเราะ) แล้วเราจะไปด้วยกันได้อีกไกล ผมเชื่ออย่างนั้นนะครับ

๑

*สถานที่สัมภาษณ์และถ่ายภาพบริษัท แมทีเอเตอร์ จำกัด

JF THEATRE

เรื่อง | nananippon team

Tora-san Goes Religious: โทราซังหลวงพ่ที่รัก (Otoko wa Tsuraiyo: Kuchibue o Fuku Torajiro)

YAMADA Yoji / 1983 / 107 นาที

01.04.22 | 18.30 U.

โทราเกิดตกหลุมรักลูกสาวคนสวยของเจ้าอาวาส ระหว่างที่เขาเดินทางไปวัดเพื่อคารวะหลุมศพพ่อของชิโรชิ น้องเขย...

Tora-san the Expert: โทรา พ้อสื่อเจ้าเสน่ห์ (Otoko wa Tsuraiyo: Hana mo Arashi mo Torajiro)

YAMADA Yoji / 1982 / 106 นาที

08.04.22 | 18.30 U.

ซาบุโร่หลงรักเคอิโกะแต่ไม่กล้าบอกรักเธอ โทราจึงต้องทำหน้าที่พ่อสื่อและเขาก็ทำสำเร็จในที่สุด...

Tora-san Island Encounter: รักครั้งใหม่ของโทรา (Otoko wa Tsuraiyo: Shibamata yori Ai o Komete)

YAMADA Yoji / 1986 / 105 นาที

22.04.22 | 18.30 U.

โทราเกิดตกหลุมรักครูมาจิโกะหลังจากเขาได้ออกเดินทางเพื่อไปเกลี้ยกล่อมให้อาเคมิลูกสาวของเพื่อนบ้านที่หนีออกจากบ้านเพราะไม่พอใจสามีกลับบ้าน...

Tora-san My Uncle: โทราซังลุงของผม (Otoko wa Tsuraiyo: Boku no Ojisan)

YAMADA Yoji / 1990 / 108 นาที

29.04.22 | 18.30 U.

โทราบังเอิญไปเข้าห้องพักที่เดียวกับหลานชายมิตซึชิโอะ ที่ออกเดินทางไปหาอิชิมิ แต่มิตซึชิโอะต้องกลับโตเกียว เพราะถูกผู้ใหญ่ฝ่ายหญิงสาวขัดขวาง...

Rock Requiem: แด่เพื่อนรัก ด้วยเพลงร็อก

NAGASAKI Shunichi / 1988 / 100 นาที

06.05.22 | 18.30 U.

ซุนชิเซะ มินะสะ ทนตะ และโทโม ตัดสินใจตั้งวงร็อกด้วยกันตามวงดนตรีที่ชื่นชอบ แต่ก่อนจะถึงวันแสดง มินะสะกลับประสบอุบัติเหตุเสียชีวิต...

Lady Camellia: เจ้าหญิงแสนอาภัพ (เพลงสื่อรัก)

ASAMA Yoshitaka / 1988 / 95 นาที

20.05.22 | 18.30 U.

คาคุจิโร่ ได้พบกับโคะยูกิ ในงานเลี้ยงสิ้นปีงานหนึ่ง เขายิ่งตกหลุมรักเธอมากขึ้นเมื่อแฟนเพลงโอเปร่าอย่างเขาได้ยินเธอร้องเพลง "La Traviata" ที่เขาโปรดปราน...

Bloom in the Moonlight: เรื่องของเรนาไรโร่ นะกิ

SAWAI Shinichiro / 1993 / 125 นาที

27.05.22 | 18.30 U.

เรื่องราวของเรนาไรโร่ ทะดะ นักเปียโนและนักแต่งเพลงผู้มีชื่อเสียงชาวญี่ปุ่น ผู้ลึกลับตนให้กับดนตรีและการแต่งเพลงสำหรับเด็กญี่ปุ่น...

NORIBEN (The Recipe For Fortune):

ข้าวกล่องหน้ายิ้มของแม่

OGATA Akira / 2009 / 107 นาที

10.06.22 | 18.30 U.

โคมากิชอบลูกสาวหน้ายิ้มมาที่ยังบ้านเกิด ที่นั่นเธอได้พบกับทาเทโอะ ซึ่งทำให้โคมากิมีความฝันอยากจะทำร้านอาหารของตัวเองบ้าง...

We Shall Overcome Someday: ต้องมีสักวัน

IZUTSU Kazuyuki / 2004 / 119 นาที

17.06.22 | 18.30 U.

เมื่อเด็กหนุ่มญี่ปุ่นคนหนึ่งไปหลงรักสาวน้อยชาวเกาหลี เขาจึงได้รับรู้ถึงความคับแค้นใจที่ชาวเกาหลีในญี่ปุ่นมีต่อชาวญี่ปุ่นที่เป็นเจ้าของประเทศ...

Give It All: มาพยายามกันเถอะ

ISOMURA Itsumichi / 1998 / 120 นาที

24.06.22 | 18.30 U.

เอ็ตซึโกะเป็นนักเรียนผู้เริ่มก่อตั้งชมรมพายเรือ แต่ชมรมของเธอกลับพ่ายแพ้ในการแข่งขัน วันหนึ่งเอ็ตซึโกะได้พบกับมาซาโกะ อิริโอะ อดีตนักพายเรือทีมชาติ ซึ่งตกลงรับเป็นครูฝึกสอนให้ทีมพายเรือของเอ็ตซึโกะ...

WHAT HAPPENED?

เรื่อง | nananippon team

01

เวิร์กช็อป Dance Oto และ การแสดง We Belong เทศกาล BICT on(line) the MOVE 2021

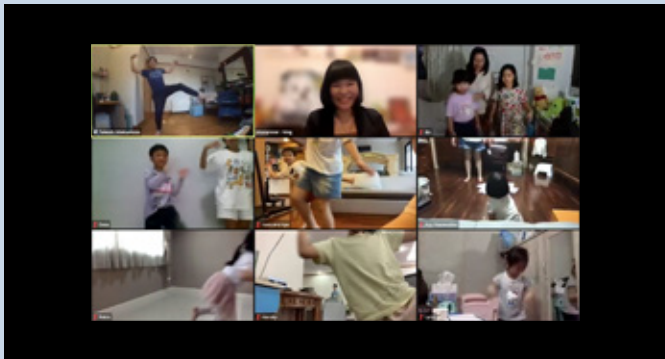
05.11.64-14.11.64 Online Event

14.11.64 Online Workshop

งานเทศกาล BICT on(line) the MOVE 2021 หรืองานเทศกาลละครนานาชาติสำหรับเด็กและเยาวชน กรุงเทพฯ 2564 ซึ่งจัดขึ้นในรูปแบบออนไลน์เมื่อปลายปีที่ผ่านมา เจแปนฟาวนด์ชั่น กรุงเทพฯ ได้มีส่วนในการนำเสนอกิจกรรมจากญี่ปุ่น โดยได้รับเกียรติจากคุณคาเคชิ มัตสึโมโตะ นักแสดงและนักออกแบบท่าเต้นผู้มีประสบการณ์ทำงานร่วมกับเด็กๆ มาจัดการแสดงสำหรับเด็กและครอบครัวที่เปิดให้รับชมกันตลอดงาน รวมทั้งเวิร์กช็อปสุดพิเศษที่จัดกันแบบข้ามประเทศผ่านทาง Zoom Meeting

การแสดงที่ คุณคาเคชิ นำมาถ่ายทอดให้ดูคราวนี้เป็นวิดีโอการแสดง การเต้นร่วมสมัยในชื่อ 'We Belong' ที่ได้เด็กๆ ไร้สัญชาติจากโรงเรียน

Rainbow School ประเทศไทยมาร่วมเป็นส่วนหนึ่ง เพื่อถ่ายทอดเรื่องราวของเด็กๆ และเยาวชนที่มีความเปราะบางและมีความเสี่ยงที่จะไม่ได้รับสิทธิขั้นพื้นฐาน ไม่ว่าจะทางด้านสุขภาพ การจ้างงานหรือเสรีภาพในด้านต่างๆ ให้โลกได้รับรู้ในระดับที่กว้างขึ้น ส่วนงานเวิร์กช็อปก็สนุกและสร้างสรรค์ไม่แพ้กัน เพราะเป็นการสอนเด็กๆ โดยใช้ศาสตร์การเคลื่อนไหวในการสร้างสรรค์งานศิลปะ เวิร์กช็อป Dance Oto (แดนซ์ โอโตะ) ออกแบบมาให้เด็กๆ ได้วาดภาพเคลื่อนไหวประกอบเสียงดนตรี ทำให้เด็กๆ ได้พัฒนาทักษะด้านร่างกายและความคิดสร้างสรรค์ แถมยังได้ประสบการณ์สนุกๆ ในวันที่ต้องอยู่บ้านอีกด้วย

02

Japanese Film Festival 2022 เทศกาลภาพยนตร์ญี่ปุ่น 2565

14-27.02.65 Online Event | www.jff.jp/jffonline2022

04-13.02.65 สถานที่ | House Samyan

25-27.02.65 สถานที่ | SFX Cinema MAYA Chiangmai

เทศกาลภาพยนตร์ญี่ปุ่นคราวนี้เป็นปีที่สองที่ผู้ชมสามารถรับชมแบบออนไลน์ได้ฟรีๆ หรือจะติตัวไปชมกันที่โรงหนังก็ได้ รวบรวมภาพยนตร์ญี่ปุ่นนำเสนอมากกว่า 25 เรื่องรวมกันประกอบไปด้วยภาพยนตร์ดังมากมาย เช่น It's a Summer Film!, ภาพยนตร์สารคดีสั้นอายุวัฒนะธรรมญี่ปุ่น SUMODO ~ The Successors of Samurai ~ และภาพยนตร์แอนิเมชัน 2 เรื่องจากผู้กำกับ Yasuhiro Yoshiura

คือ Time of EVE the Movie และ Patema Inverted พิเศษกว่าเดิมคือชาวเชียงใหม่ยังได้รับชมภาพยนตร์ใหม่ถึง 4 เรื่องพร้อมอีก 3 เรื่องยอดนิยมที่เคยฉายในเทศกาลภาพยนตร์ญี่ปุ่น เข้าสัปดาห์ที่กรุงเทพฯ เมื่อปี 2563 เป็นครั้งแรกด้วย โดยมีภาพยนตร์ไฮไลต์ คือ Under the Open Sky

WHAT HAPPENED?

เรื่อง | nananippon team

บันทึกเรื่องราวสร้างสรรค์ของโครงการที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย
ของเจนแปนฟาวน์เดชัน กรุงเทพฯ ในช่วงเดือนที่ผ่านมา

03

นิทรรศการ Together for Peace

และเสวนาออนไลน์ เปิดมุมมองศักยภาพและตัวตนของมังงะ

16.11.64-05.12.64

สถานที่ | หอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร (BACC)

04.12.64

Online Talk | YouTube: The Japan Foundation, Bangkok

มังงะถือเป็นป๊อปปูล่าเรอ์สที่
บันเทิงรูปแบบหนึ่งที่ผู้คนรู้จักกัน
ทั่วโลก งานเสวนาออนไลน์หัวข้อ
‘เปิดมุมมองศักยภาพและตัวตน
ของมังงะ (Enlighten Manga
Characteristics and Possibilities)’
โดยรองศาสตราจารย์โองวาทะ กชโยธิน
จากมหาวิทยาลัยเกียวโตเซย์กะ ได้ชวน
ทุกคนมารู้จักกับมังงะให้มากขึ้น
นอกจากนี้ยังมีเวิร์กช็อปเปิดพอร์ท
โฟล์โงจากผู้ที่ได้เข้ารับการคัดเลือกร่วม
กิจกรรม 6 ท่าน เพื่อแลกเปลี่ยน

เทคนิคและรับคำแนะนำจากอาจารย์
โดยตรง
ยังมีการจัดแสดงนิทรรศการการ์
ตูนมังงะเจียบ ‘Together for Peace’
ที่รวบรวมผลงาน 15 ชิ้น ของผู้เข้า
แข่งขันทั่วโลกจากงาน SILENT MANGA
AUDITION® (SMA) ครั้งที่ 13 และใน
ช่วงจัดแสดงนิทรรศการยังมีการฉาย
ภาพยนตร์สั้นเรื่อง SKY SKY กำกับ
โดยคุณเนนทรี นิมิบุตร และกิจกรรม
สาริตวาดภาพโดย KP Learning
Space ด้วย

04

นิทรรศการ โอะกุริโมโนะ

สุนทรียะแห่งการให้และได้คืนกลับ

06.11.64-19.12.64

สถานที่ | หอศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

เดินทางมาถึงสถานที่จัดงาน
สุดท้าย ในที่สุดนิทรรศการ ‘โอะกุริโม
โนะ สุนทรียะแห่งการให้และได้คืนกลับ
(The Beauty of Exchanging Gifts
in Japan: Giving Shapes to One's
Thoughts and Emotions)’ ก็ได้เวลา
ปิดฉากลงแล้ว

เจนแปนฟาวน์เดชัน กรุงเทพฯ และ
คณะวิจัยศิลป มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ได้นำชิ้นงานที่เจนแปนฟาวน์เดชันเก็บ
รวบรวมมาจัดแสดงแบบครบถ้วน ไม่
แพ้ที่กรุงเทพฯ และขอนแก่น

05

CROSSCUT ASIA Delicious! Online Film Festival

21.01.65-03.02.65

Online Event | www.crosscutonline.jfac.jp

CROSSCUT ASIA คืองาน
เทศกาลภาพยนตร์ที่เน้นนำเสนอ
ภาพยนตร์ที่มีเอกลักษณ์ของผู้กำกับ
ชาวเอเชียในธีมที่หลากหลาย ซึ่งจัดต่อ
เนื่องมาตั้งแต่ปี 2019 ในครั้งนี้กลับ
มาในรูปแบบออนไลน์ พร้อม 2
โปรแกรมพิเศษ คือ CROSSCUT
ASIA Special Edition Featuring
‘Delicious’ Films from Asia ดาย
ภาพยนตร์เกี่ยวกับอาหารทั้งหมด 7
เรื่อง เช่น Wanton Mee โดยผู้กำกับ
ซ็อดังชาวสิงคโปร์ Eric Khoo, หนังสือ
โรแมนติกคอมเมดี้ Namets! (Yummy!)
โดยผู้กำกับ Jay Abello และ Aruna &
Her Palate ภาพยนตร์สัญชาติ
อินโดนีเซีย โดยผู้กำกับ Edwin ที่ได้
รับรางวัล Golden Leopard จาก
เทศกาลภาพยนตร์ Lacarno Inter-

national Film Festival ในปี 2021
ที่ผ่านมา
และ Encore! CROSSCUT ASIA
ที่รวบรวมภาพยนตร์ของ CROSSCUT
ASIA ที่เคยฉายในเทศกาลภาพยนตร์
นานาชาติโทรนโต (TIFF) มาให้ได้ชม
กันอีกครั้ง เช่น ภาพยนตร์แนวมิวสิคัล
Three Sassy Sisters โดยผู้กำกับ
Nia Danata และหนังสือเรื่อง Pete Teo
Special ที่รวบรวมมิวสิควิดีโอและ
ภาพยนตร์สั้นจากผู้กำกับชาวมาเลเซีย
ถึง 15 คน นอกจากการฉายภาพยนตร์
ให้ชมกันโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายแล้ว
ภายในงานยังมีบทสนทนากับผู้กำกับ
หลายท่าน และวิดีโอพิเศษจาก Pete Teo
ที่ทำเฉพาะขึ้นมาสำหรับเทศกาล
ครั้งนี้ด้วย

06

Cinema Kabuki 2021

บันทึกการแสดงคาบูกิ RENJISHI และ RAKUDA

8.11-12.12.64

สถานที่ | Icon Cineconic (ชั้น 6 ICONSIAM)

‘ซีเม่าคาบูกิ’ คือการจัดฉายการ
แสดงคาบูกิด้วยระบบภาพและเสียง
คมชัด เริ่มต้นครั้งแรกโดยบริษัทผลิต
ละครคาบูกิอย่างบริษัท โนชิบุ จำกัด
เพื่อให้ชาวต่างชาติได้มีประสบการณ์
สุดพิเศษกับการชมละครคาบูกิ โดย
ไม่ต้องบินไปถึงญี่ปุ่น

หลังจากที่กิจกรรมนี้เคยถูก
ยกเลิกไปเมื่อปี 2020 ในที่สุดซีเม่า
คาบูกิก็ได้กลับมาฉายในประเทศไทย
อีกครั้ง โดยนำเสนอการแสดงสองชุด

คือ ‘RENJISHI (ระบำราชสีห์ซึฟฟ็อ
ลูก)’ ที่เล่าเรื่องราวของสัตว์ในตำนาน
ของญี่ปุ่น นำแสดงโดยนักแสดงคาบูกิ
ในตำนานอย่าง ‘คันสะบุโร’ และได้
ลูกชายของเขา ‘คันคุโร’ และ ‘ซึซึโนะสุเกะ’
มาร่วมด้วย และการแสดงชุดที่สอง
‘RAKUDA (อุฐู)’ ได้คู่หูนักแสดงคาบูกิ
ผู้ทรงพลังมาเล่าเรื่องราวของเพื่อนผู้
พยายามจัดงานศพของเพื่อนรัก
เพราะไม่อยากให้เพื่อนที่ตายไปแล้ว
กลับมาเป็นระบำให้ดู

07

การประชุมวิชาการระดับชาติสมาคมญี่ปุ่นศึกษา

แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15

ความหวัง พลัง และวิถีตะวันออก การสร้างทุนมนุษย์ที่ยั่งยืน

25-26.11.64

สถานที่ | คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
และช่องทาง Zoom

การประชุมวิชาการระดับชาติ
สมาคมญี่ปุ่นศึกษาแห่งประเทศไทย
ครั้งที่ 15 จัดขึ้นในหัวข้อ ‘ความหวัง
พลัง และวิถีตะวันออก การสร้างทุน
มนุษย์ที่ยั่งยืน’ มีเป้าหมายเพื่อให้
นักวิชาการ คณาจารย์ นิสิตนักศึกษา
และบุคคลทั่วไปได้มีเวทีนำเสนอผลงาน
ทางวิชาการของตนเองในระดับชาติ และ
เป็นสื่อกลางให้เกิดการแลกเปลี่ยน
ความรู้ระหว่างกลุ่มต่างๆ เพื่อต่อไป
จะได้เกิดการต่อยอดงานวิจัยและ
ความรู้ที่ได้จากการประชุมครั้งนี้
ให้เกิดประโยชน์มากขึ้นในอนาคต

08

16th HUSO International Conference:

Japanese Studies Panel

การประชุมการศึกษา: มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

18-19.11.64

สถานที่ | คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยขอนแก่น และช่องทาง Zoom

ภายในงานมีการบรรยายพิเศษ
ในสองหัวข้อ คือ ‘การศึกษาเปรียบ
เทียบและการศึกษาระหว่างประเทศ
โดยศาสตราจารย์ ดร.คาซุโอะ คุโรดะ
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยเอเชียแปซิฟิก
ศึกษา มหาวิทยาลัยวาเซดะ ประเทศญี่ปุ่น
และ ‘พลวัตทางสังคมในญี่ปุ่นร่วมสมัย:
กรณีศึกษาผู้สูงอายุและการย้ายถิ่นฐาน
โดยตรงศาสตราจารย์ ดร. THANG
Leng Leng สาขาญี่ปุ่นศึกษา
มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ (NUS)
ดำเนินรายการโดย ดร.กรายแก้ว
ทิพากร ผู้อำนวยการศูนย์ญี่ปุ่น-
อาเซียนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

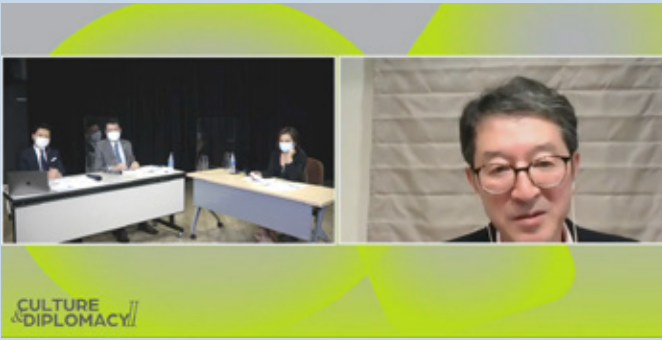
09

Culture & Diplomacy II

Reviewing Role of Public Institutes and Cultural Exchanges

19.01.65

Online Talk | ชมย้อนหลังที่ YouTube: The Japan Foundation, Bangkok

งานเสวนาสาธารณะออนไลน์
ครั้งนี้จัดขึ้นในโอกาสครบรอบ 50 ปี
เจนแปนฟาวน์เดชัน โดยได้รับเกียรติ
จาก ศ.ดร. ทาดาชิ โอทาวะ มาบรรยาย
ในหัวข้อ ‘The Japan Foundation's
Approach to Asia - Half a
Century History and Challenges
ที่ได้สะท้อนให้เห็นถึงภาพรวม
ประวัติศาสตร์ตลอด 50 ปีของ
เจนแปนฟาวน์เดชัน และการดำเนิน
นโยบายแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมของ
ญี่ปุ่นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย
ต่อจากนั้นยังมีการอภิปรายกลุ่ม

ในหัวข้อ ‘Review Role of International
Cultural Exchanges’ จาก ศ.ดร.กิตติ
ประเสริฐสุข และคุณกนกวรรณ วรณวสุ
ดำเนินรายการโดย ดร.รุ่งทิพย์
โชติณภาสัย ที่พูดถึงประเด็นการ
เปลี่ยนแปลงในบริบทและสภาพแวดล้อม
ต่อการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมของ
ญี่ปุ่นกับภูมิภาคเอเชียและประเด็นความ
ท้าทาย โอกาส และศักยภาพของการ
แลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างญี่ปุ่น
และเอเชีย

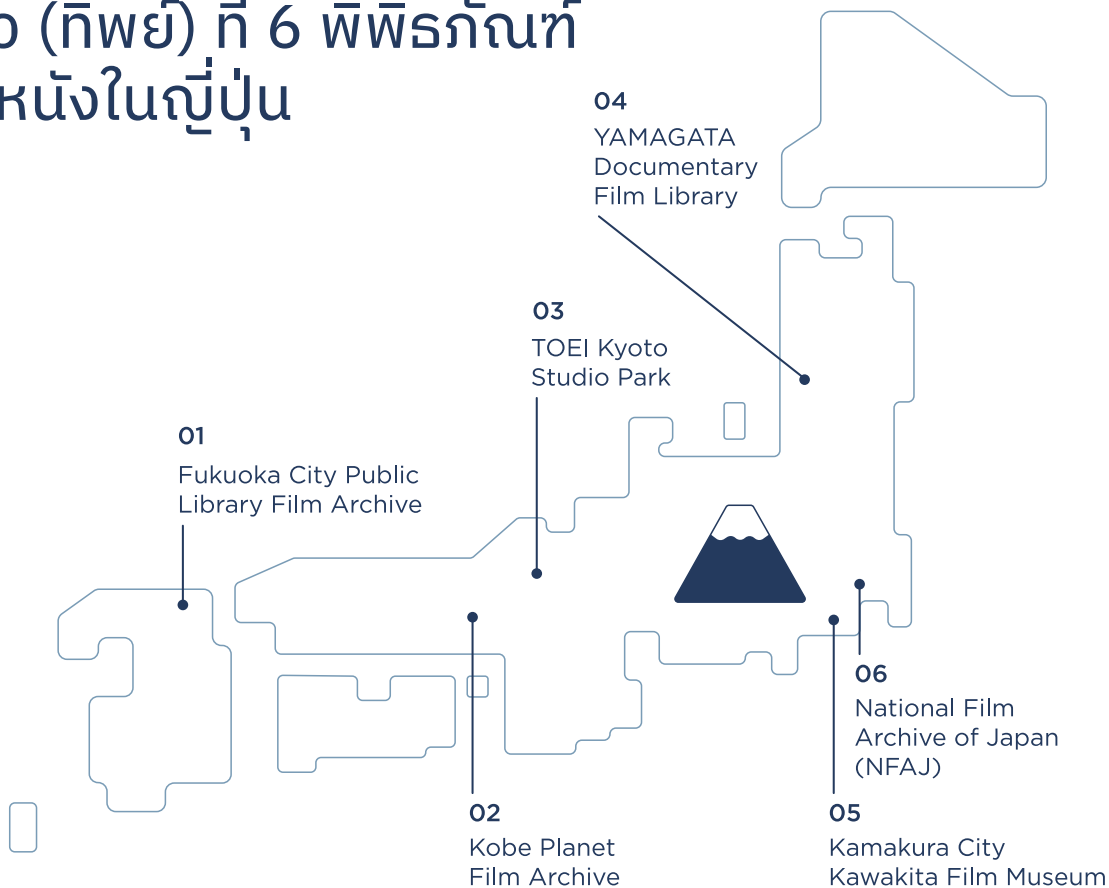
NIPPON 101

เรียบเรียง | กัลยรัตน์ ไม่น้อย
ข้อมูลและภาพ | พิพิธภัณฑที่ทั้ง 6 แห่ง

รู้จักญี่ปุ่นแบบย่อยง่าย ผ่านเกร็ดศิลปวัฒนธรรมเล็กๆ น้อยๆ
จากกิจกรรมของเจแปนฟาวน์เดชั่น กรุงเทพฯ

ชวนเที่ยว (ทิพย์) ที่ 6 พิพิธภัณฑที่เกี่ยวกับหนังในญี่ปุ่น

映画資料館

หากพูดถึง ‘ภาพยนตร์’ นอกจากให้ความเพลิดเพลิน ยังเป็นหนึ่งในเครื่องมือที่สามารถบันทึกอดีตเอาไว้ หนังสือหนึ่งอาจพาเราย้อนเวลาไปเข้าใจแนวคิดของผู้คน ประวัติศาสตร์รวมถึงศิลปวัฒนธรรมในแต่ละช่วงเวลาอีกด้วย หากผู้อ่านมีโอกาสได้ไปเยือนประเทศญี่ปุ่นครั้งหน้า อยากชวนให้แวะไปเที่ยวแบบไม่ทิพย์ที่ 6 พิพิธภัณฑที่ภาพยนตร์ที่ตั้งอยู่หลากหลายเมืองในประเทศญี่ปุ่น ซึ่งแต่ละแห่งล้วนออกแบบให้มีเอกลักษณ์ที่แตกต่าง ไม่ใช่แค่ได้ดื่มด่ำกับคลังหนังชื่อดังหนังอิสระ หนังสือสารคดี หรือหนังชั้นดีที่หาชมยาก บางแห่งยังมีนิทรรศการเกี่ยวกับหนัง คลังโปสเตอร์หนังเก่า รวมถึงห้องสมุดที่เต็มไปด้วยหนังสือเกี่ยวกับหนัง คนรักหนังปักหมุดไว้ไม่ผิดหวังแน่นอน

01 | Fukuoka City Public Library Film Archive

ชมหนังดังขึ้นถึงทั้งญี่ปุ่นและทั่วโลกได้ที่นี่

หอภาพยนตร์ที่เป็นศูนย์กลางแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมอุตสาหกรรมภาพยนตร์เอเชีย รวบรวมภาพยนตร์คลาสสิกและผลงานดังจากจีน เกาหลี อินเดีย อิหร่าน และตุรกี รวมถึงหลายประเทศในเอเชีย ควบคู่ไปกับการศึกษาวิจัยงานทัศนศิลป์เอเชียในศาสตร์ของภาพยนตร์ด้วย

- 📍 เมืองฟูกูโอกะ
- 🕒 วันธรรมดา และวันเสาร์ 10:00-20:00 น.
วันอาทิตย์ และวันหยุดนักขัตฤกษ์ 10:00-19:00 น.
(ปิดวันจันทร์และปีใหม่)

*มีค่าบริการเมื่อชมภาพยนตร์

02 | Kobe Planet Film Archive

เยี่ยมชมคลังภาพยนตร์ที่ใหญ่ที่สุดในญี่ปุ่น

หนึ่งในคลังภาพยนตร์ที่สะสม อนุรักษ์ และเผยแพร่สิ่งของเกี่ยวกับภาพยนตร์ญี่ปุ่น ทั้งม้วนฟิล์มกว่า 18,000 เรื่อง หนังสือ สื่อประชาสัมพันธ์ต่างๆ เริ่มเก็บรวบรวมโดยผู้กำกับหนัง ยาสึอิ โยชิโอะ (Yasui Yoshio) ที่ค้นหาภาพยนตร์ญี่ปุ่นที่กำลังจะถูกลืมให้กลับมามีชีวิตอีกครั้ง

- 📍 เมืองโกเบ
- 🕒 10:30-18:00 น. (ปิดวันพุธ-พฤหัสบดี)

*มีค่าบริการเมื่อชมภาพยนตร์

03 | TOEI Kyoto Studio Park

เดินเล่นหมู่บ้านจำลอง พาย้อนไปในหนังเก่า

สตูดิโอแห่งนี้ก่อตั้งในปี ค.ศ. 1975 ภายในมีห้องสมุดเล่าประวัติศาสตร์วงการภาพยนตร์ญี่ปุ่น และเก็บรวบรวมอุปกรณ์ถ่ายทำภาพยนตร์ไว้อย่างดีไฮไลต์คือมีหมู่บ้านสมัยเอโดะจำลอง ที่ถูกใช้ถ่ายทำภาพยนตร์และละครย้อนยุคของญี่ปุ่นให้เดินเที่ยวชมด้วย

- 📍 เมืองเกียวโต
- 🕒 10:00-16:00 น. (ปิดวันเสาร์-อาทิตย์)

*มีค่าบริการเมื่อเข้าหมู่บ้านจำลอง

04 | YAMAGATA Documentary Film Library

จองตั๋วหนังญี่ปุ่นชั้นดีหาชมยาก

ห้องสมุดภาพยนตร์ที่สามารถจองตั๋วหนังหายากได้ในวันศุกร์ที่ 2 และ 4 ของเดือน ส่วนใหญ่เป็นภาพยนตร์ที่ไม่ได้ถูกฉายเชิงพาณิชย์ เช่น ภาพยนตร์สารคดี ภาพยนตร์อิสระ และแอนิเมชันพร้อมหูฟังแปลภาษา และมีผู้รับชมภาพยนตร์ส่วนตัวให้บริการด้วย

- 📍 เมืองยามากาตะ
- 🕒 10:00-17:00 น. (ปิดวันจันทร์-อังคาร
วันหยุดนักขัตฤกษ์และปีใหม่)

*มีค่าบริการเมื่อชมภาพยนตร์

05 | Kamakura City Kawakita Film Museum

เที่ยวพิพิธภัณฑที่หนัง ใจกลางชุมชน

พิพิธภัณฑที่ที่ก่อตั้งเพื่อสนับสนุนวัฒนธรรมภาพยนตร์ของเมืองคามาคุระ ผ่านการจัดแสดงนิทรรศการเกี่ยวกับยุคทองของภาพยนตร์ญี่ปุ่น อีกหนึ่งเอกลักษณ์ของพิพิธภัณฑที่นี้คือการตกแต่งตัวอาคารสไตล์สุกิยะ (Sukiyā Style) ที่เน้นความเรียบง่ายกลมกลืนกับชุมชนโดยรอบ

- 📍 เมืองคามาคุระ
- 🕒 9:00-17:00 น. (ปิดวันจันทร์)

06 | National Film Archive of Japan (NFAJ)

มองญี่ปุ่นผ่านคลังภาพยนตร์ที่ต้อนรับคนทุกวัย

สถาบันภาพยนตร์แห่งชาติแห่งเดียวในญี่ปุ่นที่ส่งเสริมวัฒนธรรมภาพยนตร์ผ่านการเก็บรักษาฟื้นฟู วิจัยและเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับภาพยนตร์ทั้งหมด ทั้งยังมีการจัดฉายหนัง นิทรรศการ ห้องสมุดภาพยนตร์และจัดกิจกรรมออนไลน์อาทิ ภาพเหตุการณ์แผ่นดินไหวครั้งใหญ่ในคันโต และอื่นๆ

- 📍 เมืองโตเกียว
- 🕒 11:00-18:30 น. (ปิดวันจันทร์)

*มีค่าบริการเมื่อชมภาพยนตร์ และตารางฉายจะแตกต่างกันไป

©Yamagata International Documentary Film Festival

ที่ปรึกษา โซงาเสะ มารี, ญูซุยาพร แสงคำ, เวย์ริ อิกิฮิโร, บรณาริการ สลิลลา มหันต์เชิดชูวงศ์ นักเขียน กัลยรัตน์ ไม่น้อย, เอม มฤกคัต นักออกแบบกราฟิก ญูซุปรียา โจระสา ช่างภาพ พิชญ์ สุจริตศาสตร์ ผู้จัดทำ บริษัท ไอแอลไอ จำกัด อีเมล ili.docx@gmail.com แยกสีและพิมพ์ที่บริษัท โรงพิมพ์อักษรสัมพันธ์ (1987) จำกัด โทรศัพท์ 0-2428-7500

เจแปนฟาวน์เดชั่น กรุงเทพฯ เจ้าของลิขสิทธิ์ 2565 ห้ามนำส่วนใดส่วนหนึ่งจากหนังสือเล่มนี้ไปเผยแพร่หรือพิมพ์ซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษร Copyright © 2022 The Japan Foundation, Bangkok All right reserved. No reproduction or republication without written permission.

1 2 3
NIPPON

BY MIG
MIG

映画館

毎年、町の一番古い映画館で映画祭が開かれます。

(MAITOSHI, MACHI NO ICIBAN FURUI EIGAKAN DE EIGASAI GA HIRAKARE MASU)

EVERY YEAR, THE FILM FESTIVAL IS HELD AT THE OLDEST MOVIE THEATER IN TOWN.

映画館
(EIGAKAN)
MOVIE THEATER

チケット
(CHIKETTO)
TICKET

声優
(SEIYUU)
VOICE ARTIST

ポップコーン
(POPPUKŌN)
POPCORN

JAPAN FOUNDATION

WHAT IS JFBKK?

เจแปนฟาวนิเดชั่น กรุงเทพฯ เป็นองค์กรหลักของญี่ปุ่นที่จัดกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ทางวัฒนธรรม ร่วมด้วยคอรัสเรียนภาษาญี่ปุ่น งานแสดงศิลปะและวัฒนธรรมของญี่ปุ่นตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน เช่น การแสดงบนเวที งานแสดงนิทรรศการศิลปะ งานเทศกาลภาพยนตร์ การประชุมเชิงปฏิบัติการ เกี่ยวกับวัฒนธรรมและอื่นๆ และการสนับสนุนทางด้านวิชาการ การศึกษาที่เกี่ยวกับประเทศไทย

เจแปนฟาวนิเดชั่น กรุงเทพฯ

ชั้น 10 อาคารเสริมมิตร ทาวเวอร์ 159 ถนนสุขุมวิท 21 กรุงเทพฯ 10110

โทรศัพท์ : 0-2260-8560-4 | www.jfbkk.or.th | www.facebook.com/jfbangkok

